

**ИЛИЯ БЕШКОВ
КОЕ КАКТО СЪМ
ПРЕМИСЛЯЛ**

chitanka.info

Обърна се небето, зави нанякъде денят — угасна и млъкна. За сън, за грях, за зло приижда тъмната нощ...

Не искам вече да слушам думите на живи!

Мъдрото безмълвие на някой стар покойник с истинското слово на истински сродник. При него ще замлъкне устата ми лъжлива...

Опитвам често да подреждам думи и мисли, за да изпробвам неграмотността и глупостта си.

Колкото срам и мъка да ми причиняват, все пак единствени те ми дават кураж да се вреждам в челните места, където намирам още по-неграмотни от мен...

Аз не бързам към смъртта. Тя от мене е по-бърза. **Не** ще успее да я догоня — тя ще ме настигне...

Само подчертаният характер на рисунката прави обективните неща да приличат на нея.

Обратното: нехарактерната рисунка заприличва или напомня обективните неща, поради което става ненужна — тъй като не ни свързва с реалния обективен свят.

В първата се влива светът, а втората се влива и разваря в света. Първото е карикатурата, второто — портретът!

Всеки ден поглеждам небето дали е облачно и влажно, дали е слънчево и ясно, но онова, което тайно и от себе си искам да видя там — го не виждам...

Отдавна вече не страдам. Толкова привикнах със своето страдание...

Когато е по силите ми, страданието е моя радост...

Когато човек умира, умират безброй много неща — може би цялата вселена.

Човекът не бива да прилепва към земята, защото отлепването боли.

Човек не може да се радва и весели, ако преди това не е бил скръбен.

През целия си живот желяех да бъда чист и непорочен. Това непосилно желание ми отне и мириса и чистотата.

Ние, като сме родени от плът и сме разбрали това, желяем или да се родим по друг начин, или да заличим своето рождение.

Отдавна вече не мога да ходя. Ако можех, щях да бъда принуден да стъпвам в раншните си стъпки.

Това правят здравите хора със здрави нозе.

август 1957

Звездите знаят за нас всичко — много време отпреди да се родим. Затова не проявяват такова любопитство към нас, каквото ние — към тях...

октомври 1957

Водил съм безбройни разговори с разни хора, на всякакви теми, без да съм знаел дори секунда преди това какво ще кажа. Но говорех искрено, дори вдъхновено, като чувствавах близкия дъх на топлата истина...

Били са ми ясни всички човешки идеи, от които са се вълнували и хората, и самият аз. Но никога не съм поставял коя и да е идея над човека!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.